

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/49/EU

af 16. april 2014

om indskudsgarantiordninger

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF ⁽³⁾ er blevet ændret i betydeligt omfang ⁽⁴⁾. Da der nu skal foretages yderligere ændringer i dette direktiv, bør det af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) For at lette adgangen til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut er det nødvendigt at fjerne visse forskelle i medlemsstaternes lovgivning for så vidt angår de regler om indskudsgarantiordninger, som disse kreditinstitutter er underlagt.
- (3) Dette direktiv udgør en af hovedhjørnestenene i gennemførelsen af det indre marked, både med hensyn til fri etableringsret og fri udveksling af finansielle tjenesteydelser i området for kreditinstitutter, samtidig med at stabiliteten i banksystemet og beskyttelsen af indskyderne styrkes. I betragtning af omkostningerne for hele økonomien ved, at et kreditinstitut ikke kan indfri sine forpligtelser, og den negative indvirkning heraf på den finansielle stabilitet og indskydernes tillid er det ønskeligt ikke kun at fastsætte, at indskyderne skal godtgøres, men også at give medlemsstaterne tilstrækkelig fleksibilitet til at gøre det muligt for indskudsgarantiordninger at træffe foranstaltninger til at mindske sandsynligheden for fremtidige krav over for indskudsgarantiordninger. Disse foranstaltninger bør altid overholde statsstøttereglerne.
- (4) For at tage hensyn til den voksende integration på det indre marked bør det være muligt at fusionere indskudsgarantiordninger i forskellige medlemsstater eller at oprette særskilte grænseoverskridende ordninger på frivilligt grundlag. Medlemsstaterne bør sikre tilstrækkelig stabilitet og en afbalanceret sammensætning af nye og nuværende indskudsgarantiordninger. Negative virkninger for den finansielle stabilitet, for eksempel når kun kreditinstitutter med højrisikoprofil overføres til en grænseoverskridende indskudsgarantiordning, bør undgås.

⁽¹⁾ EUT C 99 af 31.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.2.2012 (EUT C 249 E af 30.8.2013, s. 81) og Rådets førstebehandlingsholdning af 3.3.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger (EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5).

⁽⁴⁾ Jf. bilag III.

- (5) I henhold til direktiv 94/19/EF fremsætter Kommissionen eventuelt forslag til ændring af nævnte direktiv. Dette direktiv omfatter harmonisering af indskudsgarantiordningers finansieringsmekanismer, indførelse af risikobaserede bidrag og harmonisering af omfanget af dækkede produkter og indskydere.
- (6) Direktiv 94/19/EF er baseret på princippet om minimumsharmonisering. Derfor findes der i øjeblikket en lang række indskudsgarantiordninger i Unionen med meget forskellige karakteristika. Som følge af de fælles krav i dette direktiv bør der fastlægges et ensartet beskyttelsesniveau for indskydere i hele Unionen, og det sikres, at indskudsgarantiordninger har samme stabilitetsniveau. Samtidig er disse fælles krav af største betydning for at fjerne markedsforvridninger. Dette direktiv bidrager derfor til gennemførelsen af det indre marked.
- (7) Som følge af dette direktiv vil indskydere nyde godt af væsentligt forbedret adgang til indskudsgarantiordninger takket være et udvidet og præciseret omfang af dækning, kortere tilbagebetalingsperioder, forbedret information og solide finansieringskrav. Dette vil forbedre forbrugernes tillid til den finansielle stabilitet på hele det indre marked.
- (8) Medlemsstaterne bør sikre, at deres indskudsgarantiordninger anvender praksisser for god selskabsledelse, og at de udarbejder en årlig rapport over deres aktiviteter.
- (9) I tilfælde af lukning af et insolvent kreditinstitut bør indskydere i filialer, som er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor kreditinstituttet har sit hjemsted, beskyttes af samme indskudsgarantiordning som kreditinstituttets øvrige indskydere.
- (10) Dette direktiv bør ikke være til hinder for, at medlemsstaterne i dets anvendelsesområde medtager kreditinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾, der falder uden for anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾, jf. nævnte direktivs artikel 2, stk. 5. Med henblik på anvendelsen af nærværende direktiv bør medlemsstaterne kunne beslutte, at centralorganet og alle kreditinstitutter, som er tilsluttet dette centralorgan, behandles som et enkelt kreditinstitut.
- (11) Ifølge dette direktiv skal alle kreditinstitutter i princippet tilsluttes en indskudsgarantiordning. En medlemsstat, der åbner adgang for filialer af et kreditinstitut med hjemsted i et tredjeland, bør bestemme, hvorledes dette direktiv skal finde anvendelse på de pågældende filialer, og bør tage hensyn til behovet for at beskytte indskyderne og bevare det finansielle systems integritet. Indskydere i sådanne filialer bør have fuldt kendskab til de garantiordninger, der gælder for dem.
- (12) Det bør anerkendes, at der findes institutsikringsordninger, som beskytter selve kreditinstituttet og som navnlig sikrer dets likviditet og solvens. Når sådan en ordning er adskilt fra en indskudsgarantiordning, bør der tages hensyn til dets rolle som supplerende garanti i forbindelse med fastsættelsen af dets medlemmers bidrag til indskudsgarantiordningen. Det harmoniserede dækningsniveau, som dette direktiv fastsætter, bør ikke have indvirkning på ordninger, som beskytter selve kreditinstituttet, medmindre de foretager tilbagebetaling til indskyderne.
- (13) Alle kreditinstitutter bør være omfattet af en indskudsgarantiordning, som er anerkendt i henhold til dette direktiv, hvorved der sikres en høj grad af forbrugerbeskyttelse og lige konkurrencevilkår mellem kreditinstitutter, og regularbitrage hindres. En indskudsgarantiordning bør til enhver tid være i stand til at give denne beskyttelse.
- (14) En indskudsgarantiordnings hovedopgave er at beskytte indskyderne mod følgerne af et kreditinstituts insolvens. Indskudsgarantiordninger bør kunne give denne beskyttelse på forskellige måder. Indskudsgarantiordninger bør først og fremmest anvendes til at tilbagebetale indskydere i henhold til dette direktiv (»tilbagebetalingsfunktionen«).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- (15) Indskudsgarantiordninger bør også bidrage til finansieringen af afviklingen af kreditinstitutter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾.
- (16) Når det er tilladt i henhold til national ret, bør det desuden være muligt for en indskudsgarantiordning at gå ud over den rene tilbagebetalingsfunktion og anvende de disponible finansielle midler til at hindre et kreditinstituts sammenbrud for at undgå omkostningerne til tilbagebetaling af indskyderne og andre negative følger. Disse foranstaltninger bør dog træffes inden for en klart defineret ramme og bør i alle tilfælde overholde statsstøtte-reglerne. Indskudsgarantiordningerne bør blandt andet have fastlagt hensigtsmæssige systemer og procedurer for udvælgelse og gennemførelse af sådanne foranstaltninger og overvågning af de tilknyttede risici. Gennemførelsen af sådanne foranstaltninger bør være genstand for indførelsen af betingelser for kreditinstituttet, som mindst omfatter strengere risikoovervågning og større kontrolrettigheder for indskudsgarantiordningerne. Omkostningerne i forbindelse med de foranstaltninger, der træffes for at hindre et kreditinstituts sammenbrud, bør ikke overstige omkostningerne ved at opfylde den pågældende indskudsgarantiordnings lov- eller aftalemæssige mandater med hensyn til at beskytte de dækkede indskud i kreditinstituttet eller selve instituttet.
- (17) Indskudsgarantiordninger bør også kunne have form af en institutsikringsordning. De kompetente myndigheder bør kunne anerkende institutsikringsordninger som indskudsgarantiordninger, hvis de opfylder alle kriterierne i dette direktiv.
- (18) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på aftale- eller institutsikringsordninger, der ikke er officielt anerkendt som indskudsgarantiordninger, undtagen for så vidt angår de begrænsede krav vedrørende reklame og oplysning af indskyderne i tilfælde af et kreditinstituts udelukkelse eller udtræden. Disse aftale- og institutionssikringsordninger er under alle omstændigheder omfattet af statsstøttereglerne.
- (19) Under den seneste finanskriser fik ukoordinerede stigninger i dækningen i Unionen i nogle tilfælde indskydere til at overføre deres penge til kreditinstitutter i lande med højere indskudsgarantier. Sådanne ukoordinerede stigninger har drænet kreditinstitutterne for likviditet i krisetider. Under stabile forhold er det muligt, at forskellig dækning fører til, at indskyderne vælger den mest omfattende indskudsbeskyttelse frem for det indskudsprodukt, der passer bedst til dem. Det er muligt, at sådan forskellig dækning fører til konkurrenceforvridning på det indre marked. Det er derfor nødvendigt at sikre et harmoniseret niveau for indskudsbeskyttelse for alle anerkendte indskudsgarantiordninger, uanset hvor i Unionen indskuddene er foretaget. Det bør dog i et begrænset tidsrum være muligt at dække visse indskud med tilknytning til indskyderens personlige situation på et højere niveau.
- (20) Der bør gælde samme dækningsniveau for alle indskydere, uanset om medlemsstatens valuta er euro. De medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, bør have mulighed for at afrunde de beløb, der fremkommer ved en valutaomregning, uden at dette er til skade for den ensartede beskyttelse af indskydere.
- (21) På den ene side bør det dækningsniveau, der foreskrives i dette direktiv, ikke bevirke, at for stor en del af indskuddene er ubeskyttede, af hensyn til både forbrugerbeskyttelsen og finanssystemets stabilitet. På den anden side bør der tages hensyn til omkostningerne ved finansiering af indskudsgarantiordningerne. Det er derfor rimeligt at fastsætte det harmoniserede dækningsniveau til 100 000 EUR.
- (22) Dette direktiv fastholder princippet om en harmoniseret grænse per indskyder og ikke per indskud. På denne baggrund bør der også tages hensyn til indskud foretaget af indskydere, der ikke er anført som kontoindehaver eller som ikke er eneste indehaver af en konto. Grænsen bør anvendes på hver enkelt identificerbar indskyder. Princippet om, at grænsen bør anvendes på hver enkelt identificerbar indskyder, bør dog ikke gælde for institutter for kollektiv investering, som er undergivet særlige beskyttelsesregler, der ikke gælder for sådanne indskud.
- (23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF ⁽²⁾ indførte et fast dækningsniveau på 100 000 EUR, som for nogle medlemsstater har ført til den særlige situation, at de skulle nedsætte deres dækningsniveau, med risiko for at undergrave indskydernes tillid. Selv om harmonisering er afgørende for at sikre lige konkurrencevilkår og finansiell stabilitet på det indre marked, bør der tages hensyn til risikoen for at undergrave indskydernes tillid. Derfor bør medlemsstater være i stand til at anvende et højere dækningsniveau, hvis de fastsatte et højere dækningsniveau end det harmoniserede niveau inden anvendelsen af direktiv 2009/14/EF. Et sådant højere dækningsniveau bør

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om fastlæggelse af en ramme for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (se side 190 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF af 11. marts 2009 om ændring af direktiv 94/19/EF om indskudsgarantiordninger for så vidt angår dækningsniveau og udbetalingsfrist (EUT L 68 af 13.3.2009, s. 3).

begrænses i tid og anvendelsesområde, og de pågældende medlemsstater bør tilpasse målniveauet og bidragene betalt til deres indskudsgarantiordninger forholdsmæssigt. Eftersom det ikke er muligt at tilpasse målniveauet, hvis dækningsniveauet er ubegrænset, er det hensigtsmæssigt at begrænse muligheden til de medlemsstater, der den 1. januar 2008 anvendte et dækningsniveau inden for et interval på mellem 100 000 og 300 000 EUR. For at begrænse virkningen af forskellige dækningsniveauer, og under hensyntagen til at Kommissionen senest den 31. december 2018 vil gennemgå gennemførelsen af dette direktiv, er det hensigtsmæssigt at tillade denne mulighed indtil denne dato.

- (24) Det bør kun være tilladt for indskudsgarantiordninger at modregne en indskyders forpligtelser i denne indskyders tilbagebetalingskrav, hvis disse forpligtelser er forfaldne på eller inden datoen, hvor indskuddet blev indisponibelt. En sådan modregning bør ikke hindre indskudsgarantiordningers kapacitet til at tilbagebetale indskud inden for den frist, som er fastsat i dette direktiv. Medlemsstaterne bør ikke forhindres i at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger med hensyn til indskudsgarantiordningernes rettigheder i forbindelse med et kreditinstituts likvidations- eller omstrukturingsprocedure.
- (25) Det bør være muligt at undtage indskud fra tilbagebetaling, hvis de indskudte midler i overensstemmelse med national ret ikke står til rådighed for indskyderen, fordi indskyderen og kreditinstituttet i en aftale har fastsat, at indskuddet kun tjener til at indfri et lån, der er optaget til at købe en privat fast ejendom. Sådanne indskud bør modregnes i det udestående lånebeløb.
- (26) Medlemsstaterne bør sikre, at beskyttelsen af indskud hidrørende fra visse transaktioner eller til visse sociale eller andre formål er højere end 100 000 EUR i en given periode. Medlemsstaterne bør træffe beslutning om et midlertidigt maksimumsdækningsniveau for sådanne indskud og i denne forbindelse tage hensyn til betydningen af beskyttelse for indskydere og levevilkårene i medlemsstaterne. Under alle sådanne omstændigheder bør statsstøttere reglerne overholdes.
- (27) Det er nødvendigt at harmonisere metoderne for finansiering af indskudsgarantiordninger. På den ene side bør udgifterne til finansiering af indskudsgarantiordninger i princippet afholdes af kreditinstitutterne selv, og på den anden side bør indskudsgarantiordningers finansieringskapacitet stå i forhold til deres forpligtelser. For at sikre, at indskydere i alle medlemsstaterne nyder godt af samme høje beskyttelsesniveau, bør finansieringen af indskudsgarantiordninger harmoniseres på et højt niveau med et ensartet forudgående finansielt målniveau for alle indskudsgarantiordninger.
- (28) I visse tilfælde driver kreditinstitutter imidlertid virksomhed på et meget koncentreret marked, hvor de fleste kreditinstitutter har en sådan størrelse og er så indbyrdes forbundne, at det er usandsynligt, at de bliver likvideret ved normal insolvensbehandling, uden at den finansielle stabilitet bringes i fare, og det er derfor mere sandsynligt, at de vil blive omfattet af velordnede afviklingsbehandlinger. I sådanne tilfælde kan ordningerne have et lavere målniveau.
- (29) Elektroniske penge og midler, der modtages som vederlag for elektroniske penge, bør i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF⁽¹⁾ ikke behandles som et indskud og bør derfor ikke falde inden for dette direktivs anvendelsesområde.
- (30) For at begrænse indskudsbeskyttelsen til det omfang, der er nødvendigt for at sikre retssikkerhed og gennemsigtighed for indskyderne, og for at undgå at overføre investeringsrisici til indskudsgarantiordninger bør finansielle instrumenter udelukkes fra anvendelsesområdet, undtagen eksisterende opsparingsprodukter, som er dokumenteret med et indskudsbevis udstedt til en navngiven person.
- (31) Visse indskydere bør ikke være berettiget til indskudsbeskyttelse, navnlig offentlige myndigheder eller andre finansielle institutioner. Deres begrænsede antal sammenlignet med alle andre indskydere minimerer indvirkningen på den finansielle stabilitet i tilfælde af et kreditinstituts sammenbrud. Endvidere har myndighederne meget lettere adgang til kredit end borgerne. Medlemsstaterne bør dog kunne beslutte, at indskud fra lokale myndigheder med et årligt budget på op til 500 000 EUR er dækket. Ikkefinansielle virksomheder bør i princippet være dækket uanset deres størrelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

- (32) Indskydere, hvis aktiviteter omfatter hvidvaskning af penge som omhandlet i artikel 1, stk. 2 eller 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF ⁽¹⁾, bør udelukkes fra betalinger fra indskudsgarantiordninger.
- (33) Kreditinstitutters omkostninger ved deltagelse i en indskudsgarantiordning står ikke mål med de omkostninger, som ville blive resultatet af en massiv hævnning af indskud ikke alene i et kriseramte institut, men også i sunde institutter, fordi indskyderne vil miste tilliden til banksystemets soliditet.
- (34) Det er nødvendigt, at indskudsgarantiordningers disponible finansielle midler svarer til et vist målniveau, og at der kan indsamles ekstraordinære bidrag. Indskudsgarantiordninger bør under alle omstændigheder have tilstrækkelige alternative finansieringsmuligheder, således at de kan skaffe kortfristet finansiering til at opfylde de krav, der er fremsat mod dem. Det bør være muligt, at indskudsgarantiordningers disponible finansielle midler omfatter kontanter, indskud, betalingsforpligtelser og aktiver med lav risiko, som kan realiseres inden for et kort tidsrum. Størrelsen af bidrag til indskudsgarantiordningen bør tage behørigt hensyn til konjunkturcyklussen, stabiliteten i indlånsektoren og indskudsgarantiordningens eksisterende forpligtelser.
- (35) Indskudsgarantiordninger bør investere i aktiver med lav risiko.
- (36) Bidrag til indskudsgarantiordninger bør bygge på størrelsen af de dækkede indskud og omfanget af den risiko, som det pågældende medlem er udsat for. Dette vil muliggøre en afspejling af de enkelte kreditinstitutters risikoprofil, herunder deres forskellige forretningsmodeller. Det bør også føre til en rimelig beregning af bidragene og tilskynde til at drive virksomhed med en mindre risikobetonet forretningsmodel. For at tilpasse bidragene til markedsforholdene og risikoprofilerne bør indskudsgarantiordninger kunne anvende deres egne risikobaserede metoder. For at tage hensyn til sektorer med særlig lav risiko, som er reguleret i national ret, bør det være tilladt for medlemsstaterne at fastsætte tilsvarende nedsættelser af bidragene, samtidig med at målniveauet for hver indskudsgarantiordning overholdes. Beregningsmetoderne bør i alle tilfælde godkendes af de kompetente myndigheder. Den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (»EBA«) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽²⁾ bør udstede retningslinjer for at angive metoderne til beregning af bidrag.
- (37) Indskudsbeskyttelse er et vigtigt element i gennemførelsen af det indre marked og et nødvendigt supplement til tilsynet med kreditinstitutter som følge af den solidaritet, som den skaber mellem alle institutter på et givet finansielt marked, dersom et af institutterne ikke kan indfri sine forpligtelser. Medlemsstaterne bør derfor kunne tillade indskudsgarantiordninger at låne penge til hinanden på frivilligt grundlag.
- (38) Den nuværende tilbagebetalingsperiode strider mod behovet for at bevare indskydernes tillid og opfylder ikke indskydernes behov. Tilbagebetalingsperioden bør derfor nedsættes til syv arbejdsdage.
- (39) I mange tilfælde findes de nødvendige procedurer for en kort tilbagebetalingsfrist imidlertid ikke endnu. Medlemsstaterne bør derfor gives mulighed for i en overgangsperiode at nedsætte tilbagebetalingsperioden gradvis til syv arbejdsdage. Den maksimumstilbagebetalingsfrist, der er fastsat i dette direktiv, bør ikke hindre indskudsgarantiordninger i at foretage tidligere tilbagebetaling til indskydere. For at sikre, at indskydere i løbet af overgangsperioden ikke kommer i finansielle vanskeligheder, i tilfælde af at deres kreditinstitut ikke kan indfri sine forpligtelser, bør de dog efter anmodning kunne få adgang til et passende beløb af deres dækkede indskud til at dække deres leveomkostninger. En sådan adgang bør udelukkende gives på grundlag af oplysninger fra kreditinstituttet. I betragtning af de forskellige leveomkostninger i medlemsstaterne bør dette beløb fastsættes af medlemsstaterne.
- (40) I forbindelse med den periode, der er nødvendig til tilbagebetaling af indskud, bør der tages hensyn til de tilfælde, hvor der i ordningerne er vanskeligheder ved at fastsætte tilbagebetalingsbeløbet og indskyderens rettigheder, navnlig hvis indskuddene hidrører fra boligtransaktioner eller visse begivenheder i livet, hvis en indskyder ikke er ubetinget berettiget til de beløb, der står på en konto, hvis indskuddet er genstand for en retstvist eller konkurrerende krav til det beløb, der står på kontoen, eller hvis indskuddet er omfattet af økonomiske sanktioner pålagt af nationale regeringer eller internationale organer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- (41) For at sikre tilbagebetaling bør indskudsgarantiordninger have ret til at indtræde i tilbagebetalte indskydernes rettigheder over for et kreditinstitut, der ikke kan opfylde sine forpligtelser. Medlemsstaterne bør kunne begrænse det tidsrum, hvor indskydere, hvis indskud ikke er tilbagebetalt eller ikke anerkendt inden for fristen for tilbagebetaling, kan kræve tilbagebetaling af deres indskud, for at gøre det muligt for indskudsgarantiordninger at udøve de rettigheder, som de er indtrådt i, senest på den dato, hvor disse rettigheder skal registreres i forbindelse med insolvensbehandlinger.
- (42) En indskudsgarantiordning i en medlemsstat, hvor et kreditinstitut har etableret filialer, bør underrette og tilbagebetale indskydere på vegne af indskudsgarantiordningen i den medlemsstat, hvor kreditinstituttet er godkendt. Det er nødvendigt med beskyttelsesforanstaltninger for at sikre, at en indskudsgarantiordning, der tilbagebetaler indskyderne, fra hjemlandets indskudsgarantiordning modtager de nødvendige finansielle midler og instrukser forud for en sådan tilbagebetaling. Den indskudsgarantiordning, der kan blive berørt, bør indgå aftaler på forhånd for at lette disse opgaver.
- (43) Oplysning er et væsentligt element i indskyderbeskyttelse. Derfor bør indskydere underrettes om deres dækning og den ansvarlige indskudsgarantiordning på deres kontoudtog. Potentielle indskydere bør modtage de samme oplysninger ved et standardiseret oplysningsskema, som de bør anmodes om at anerkende modtagelsen af. Indholdet af sådanne oplysninger bør være det samme for alle indskydere. Ureguleret anvendelse i reklameøjemed af henvisninger til en indskudsgarantiordnings dækningsniveau og rækkevidde kan påvirke banksystemets stabilitet eller indskydernes tillid. Derfor bør henvisninger til indskudsgarantiordninger i reklamer begrænses til korte faktuelle udsagn.
- (44) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾ finder anvendelse på behandling af personoplysninger i henhold til nærværende direktiv. Indskudsgarantiordninger og de relevante myndigheder bør behandle oplysninger vedrørende individuelle indskud med største omhu og bør opretholde en høj standard for databeskyttelse i overensstemmelse med nævnte direktiv.
- (45) Dette direktiv bør ikke føre til, at medlemsstaterne eller deres relevante myndigheder gøres ansvarlige over for indskydere, hvis de har sikret, at en eller flere ordninger, der garanterer indskud eller selve kreditinstitutterne med henblik på at sikre kompensation eller beskyttelse af indskyderne i overensstemmelse med dette direktiv, er blevet indført og officielt anerkendt.
- (46) Forordning (EU) nr. 1093/2010 har tildelt EBA en række opgaver i forbindelse med direktiv 94/19/EF.
- (47) EBA bør respektere, at medlemsstaterne fører tilsyn med indskudsgarantiordningerne, og bidrage til at nå målet om at gøre det lettere for kreditinstitutter at optage og udøve virksomhed, samtidig med at indskyderne sikres effektiv beskyttelse, og skatteydernes risiko minimeres. Medlemsstaterne bør holde Kommissionen og EBA orienteret om identiteten af deres udpegede myndighed med henblik på kravet i dette direktiv om samarbejde mellem EBA og de udpegede myndigheder.
- (48) Det er nødvendigt at indføre retningslinjer inden for finansielle tjenesteydelser for at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af indskydere i hele Unionen. Sådanne retningslinjer bør udstedes for at angive metoden til beregning af risikobaserede bidrag.
- (49) For at sikre, at indskudsgarantiordninger fungerer effektivt, og at der foretages en rimelig afvejning af den stilling, som de indtager i de forskellige medlemsstater, bør EBA kunne bilægge tvister mellem dem med bindende virkning.
- (50) I betragtning af forskellene i den administrative praksis vedrørende indskudsgarantiordninger i medlemsstaterne bør medlemsstaterne frit kunne beslutte, hvilken myndighed der fastslår, at indskud er indisponible.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

- (51) Kompetente myndigheder, udpegede myndigheder, afviklingsmyndigheder, relevante administrative myndigheder og indskudsgarantiordninger bør samarbejde med hinanden og udøve deres beføjelser i overensstemmelse med dette direktiv. De bør samarbejde fra et tidligt tidspunkt om udarbejdelse og gennemførelse af afviklingsforanstaltninger med henblik på at fastsætte det beløb, som indskudsgarantiordningen hæfter for, når de finansielle midler anvendes til at finansiere afvikling af kreditinstitutter.
- (52) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for at tilpasse dækningsniveauet for den samme indskyders samlede indskud som fastsat i dette direktiv til inflationen i Unionen på grundlag af ændringerne i forbrugerprisindekset. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (53) I overensstemmelse med den fælles politiske erklæring fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽¹⁾ forpligter medlemsstaterne sig til i begrundede tilfælde, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er begrundet.
- (54) Målet for dette direktiv, nemlig harmonisering af bestemmelserne om indskudsgarantiordningers funktionsmåde kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (55) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af de tidligere direktiver.
- (56) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter bestemmelser og procedurer vedrørende oprettelse af indskudsgarantiordninger og deres funktionsmåde.
2. Dette direktiv finder anvendelse på:
 - a) lovbestemte indskudsgarantiordninger
 - b) aftalemæssige indskudsgarantiordninger, som er officielt anerkendt som indskudsgarantiordninger i henhold til artikel 4, stk. 2
 - c) institutsikringsordninger og som er officielt anerkendt som indskudsgarantiordninger i henhold til artikel 4, stk. 2
 - d) kreditinstitutter, som er tilsluttet de i litra a), b) eller c) i dette stykke omhandlede ordninger.

⁽¹⁾ Fælles politisk erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter (EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14).

3. Med forbehold af artikel 16, stk. 5 og 7, finder dette direktiv ikke anvendelse på følgende ordninger:
- a) aftalemæssige ordninger, som ikke er officielt anerkendt som indskudsgarantiordninger, herunder ordninger, som giver supplerende beskyttelse i forhold til dækningsniveauet fastlagt i artikel 6, stk. 1
 - b) institutsikringsordninger, som ikke er officielt anerkendt som indskudsgarantiordninger.

Medlemsstaterne sikrer, at de i litra a) og b) i første afsnit omhandlede ordninger har tilstrækkelige finansielle midler eller relevante finansieringsordninger til at opfylde deres forpligtelser.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:
- 1) »indskudsgarantiordninger«: ordninger som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), b) eller c)
 - 2) »institutsikringsordninger«: institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - 3) »indskud«: et indestående beløb, der hidrører fra indlån eller fra mellemtransaktioner foretaget som led i almindelige bankforretninger, og som skal tilbagebetales af et kreditinstitut på bestemte vilkår fastsat ved lov og ved aftale, herunder et tidsindskud og et opsparingsindskud, med undtagelse af indestående beløb, hvis:
 - a) dets eksistens kun kan dokumenteres med et finansielt instrument som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF ⁽¹⁾, medmindre det er et opsparingsprodukt, som er dokumenteret med et indskudsbevis udfærdiget til en navngiven person, og som findes i en medlemsstat den 2. juli 2014
 - b) dets hovedstol ikke kan tilbagebetales til pari
 - c) dets hovedstol kun kan tilbagebetales til pari i henhold til en særlig garanti fra eller aftale med kreditinstituttet eller en tredjepart
 - 4) »berettigede indskud«: indskud, som ikke er udelukket fra beskyttelse i henhold til artikel 5
 - 5) »dækkede indskud«: den del af berettigede indskud, som ikke overstiger det dækningsniveau, der er fastlagt i artikel 6.
 - 6) »indskyder«: indehaveren eller, i tilfælde af en fælleskonto, alle indehaverne af et indskud
 - 7) »fælleskonto«: en konto, der er åbnet i to eller flere personers navn, eller som to eller flere personer kan disponere over ved en eller flere af disse personers underskrift

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

- 8) »indisponibelt indskud«: et indskud, som er forfaldet til udbetaling, men ikke er blevet udbetalt af et kreditinstitut på de ved lov eller ved aftale fastsatte vilkår, hvis enten:
- a) de relevante administrative myndigheder har konstateret, at det berørte kreditinstitut efter deres opfattelse ikke for øjeblikket er i stand til at tilbagebetale indskuddet af årsager, der er direkte forbundet med dets finansielle situation, og instituttet ikke har umiddelbar udsigt til at blive i stand til det, eller
 - b) en retslig myndighed af årsager, som er direkte forbundet med kreditinstitutets finansielle situation, har afsagt en kendelse, som indebærer, at indskydernes ret til at fremsætte krav over for instituttet suspenderes
- 9) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 10) »filial«: en afdeling i en medlemsstat, som retligt udgør en ikke-selvstændig del af et kreditinstitut, og som helt eller delvist foretager forretninger, der er forbundet med virksomhed som kreditinstitut
- 11) »målniveau«: den mængde disponible finansielle midler, som indskudsgarantiordningen skal tilvejebringe i henhold til artikel 10, stk. 2, udtrykt som procentdel af medlemmernes dækkede indskud
- 12) »disponible finansielle midler«: kontanter, indskud og aktiver med lav risiko, som kan realiseres inden for et tidsrum, der ikke overskrider perioden i artikel 8, stk. 1, og betalingsforpligtelser op til den i artikel 10, stk. 3, fastsatte grænse
- 13) »betalingsforpligtelser«: et kreditinstituts betalingsforpligtelser over for en indskudsgarantiordning, som der i fuldt omfang er stillet sikkerhed for, under forudsætning af, at sikkerhedsstillelsen:
- a) består af aktiver med lav risiko
 - b) ikke er behæftet med tredjepartsrettigheder og står til rådighed for indskudsgarantiordningen
- 14) »aktiver med lav risiko«: poster, der er omfattet af de i tabel 1 i artikel 336 i forordning (EU) nr. 575/2013 angivne kategorier 1 eller 2, eller aktiver, der af den kompetente eller udpegede myndighed betragtes som tilsvarende sikre og likvide
- 15) »hjemland«: et hjemland som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 43), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 16) »værtsland«: værtsland som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 17) »kompetent myndighed«: en national, kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 18) »udpeget myndighed«: et organ, som forvalter en indskudsgarantiordning i henhold til dette direktiv, eller, såfremt driften af indskudsgarantiordningen forvaltes af en privat enhed, en offentlig myndighed, der af den pågældende medlemsstat er udpeget til at føre tilsyn med denne ordning i medfør af dette direktiv.

2. Når der i dette direktiv henvises til forordning (EU) nr. 1093/2010, anses et organ, som forvalter en indskudsgarantiordning, eller, når driften af indskudsgarantiordningen forestås af en privat enhed, den offentlige myndighed, som fører tilsyn med denne ordning, med henblik på denne forordning for at være en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 2, i nævnte forordning.

3. Aktier i britiske eller irske »building societies«, bortset fra aktier af egenkapitallignende art, som er omfattet af artikel 5, stk. 1, litra b), betragtes som indskud.

Artikel 3

Relevante administrative myndigheder

1. Med henblik på artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), fastlægger medlemsstaterne den relevante administrative myndighed i deres medlemsstat.
2. Kompetente myndigheder, udpegede myndigheder, afviklingsmyndigheder og relevante administrative myndigheder samarbejder med hinanden og udøver deres beføjelser i overensstemmelse med dette direktiv.

Den relevante administrative myndighed foretager konstateringen som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage efter, at det for første gang er blevet godtgjort over for dem, at et kreditinstitut ikke har tilbagebetalt et indskud, der er forfaldet til udbetaling.

Artikel 4

Officiel anerkendelse, medlemskab og tilsyn

1. Hver medlemsstat sikrer, at der på dens område indføres en eller flere indskudsgarantiordninger, som bliver officielt anerkendt.

Det udelukker ikke fusion af indskudsgarantiordninger i forskellige medlemsstater eller etablering af grænseoverskridende indskudsgarantiordninger. Godkendelse af sådanne grænseoverskridende eller fusionerede indskudsgarantiordninger skal indhentes fra de medlemsstater, hvori de pågældende indskudsgarantiordninger er etablerede.

2. En aftalemæssig ordning som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), i dette direktiv kan officielt anerkendes som en indskudsgarantiordning, hvis den overholder dette direktiv.

En institutsikringsordning kan officielt anerkendes som en indskudsgarantiordning, hvis den opfylder betingelserne fastsat i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 og overholder dette direktiv.

3. Et kreditinstitut, som har fået meddelt tilladelse i en medlemsstat i henhold til artikel 8 i direktiv 2013/36/EU, må ikke tage imod indskud, medmindre det er medlem af en ordning, der er officielt anerkendt i dets hjemland i henhold til stk. 1 i denne artikel.

4. Hvis et kreditinstitut undlader at opfylde de forpligtelser, der påhviler det som medlem af en indskudsgarantiordning, underrettes de kompetente myndigheder straks, og disse træffer i samarbejde med indskudsgarantiordningen straks alle passende foranstaltninger, herunder, hvis nødvendigt, pålæggelse af sanktioner, for at sikre, at kreditinstituttet opfylder sine forpligtelser.

5. Hvis de foranstaltninger, der iværksættes i henhold til stk. 4, ikke fører til, at kreditinstituttet opfylder sine forpligtelser, kan indskudsgarantiordningen, med forbehold af national ret og de kompetente myndigheders udtrykkelige samtykke, med mindst en måneds varsel meddele, at det agter at ekskludere kreditinstituttet fra indskudsgarantiordningen. Indskud, der foretages inden denne frists udløb, vil fortsat være fuldt dækket af indskudsgarantiordningen. Hvis kreditinstituttet ved fristens udløb ikke har opfyldt sine forpligtelser, ekskluderer indskudsgarantiordningen kreditinstituttet.

6. Indskud, der indestår på den dato, hvor et kreditinstitut ekskluderes fra indskudsgarantiordningen, dækkes fortsat af denne indskudsgarantiordning.

7. De udpegede myndigheder fører løbende tilsyn med de indskudsgarantiordninger, der er omhandlet i artikel 1, for at sikre, at de er i overensstemmelse med dette direktiv.

Grænseoverskridende indskudsgarantiordninger er underlagt tilsyn ved repræsentanter for de udpegede myndigheder i de medlemsstater, hvor de tilsluttede kreditinstitutter har fået meddelt tilladelse.

8. Medlemsstaterne sikrer, at en indskudsgarantiordning til enhver tid og på indskudsgarantiordningens anmodning modtager alle de oplysninger fra deres medlemmer, som er nødvendige for at forberede en tilbagebetaling til indskydere, herunder mærkninger som omhandlet i artikel 5, stk. 4.

9. Indskudsgarantiordningerne sikrer, at data vedrørende indskyderes konti behandles fortroligt og beskyttes. Behandlingen af sådanne data foretages i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF.

10. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordninger gennemfører stresstest af deres systemer, og at indskudsgarantiordningerne underrettes hurtigst muligt, hvis de kompetente myndigheder bliver opmærksomme på problemer i et kreditinstitut, der vil kunne medføre en indgriben fra en indskudsgarantiordning.

Sådanne test skal finde sted mindst hvert tredje år og hyppigere, hvis dette er hensigtsmæssigt. Den første test finder sted senest den 3. juli 2017.

På grundlag af resultaterne af stresstestene gennemfører EBA mindst hvert femte år regelmæssigt peer review-undersøgelser i henhold til artikel 30 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på at undersøge indskudsgarantiordningers modstandsdygtighed. Indskudsgarantiordninger er undergivet kravene om tavshedspligt, jf. artikel 70 i nævnte forordning, ved udveksling af oplysninger med EBA.

11. Indskudsgarantiordninger anvender til at foretage stresstest af deres systemer udelukkende de oplysninger, som er nødvendige for at foretage de pågældende test, og opbevarer ikke oplysningerne længere, end det er nødvendigt af hensyn til dette formål.

12. Medlemsstaterne sikrer, at deres indskudsgarantiordninger har fastlagt god og gennemsigtig praksis inden for selskabsledelse. Indskudsgarantiordninger udarbejder en årlig aktivitetsrapport.

Artikel 5

Berettigede indskud

1. Følgende kan ikke tilbagebetales via en indskudsgarantiordning:

a) indskud foretaget af andre kreditinstitutter på egne vegne og for egen regning, jf. dog artikel 7, stk. 3, i dette direktiv

b) »kapitalgrundlag« som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 118), i forordning (EU) nr. 575/2013

c) indskud, der stammer fra transaktioner, i forbindelse med hvilke der er blevet afsagt straffedom for hvidvaskning af penge som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2005/60/EF

d) indskud fra finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013

e) indskud fra investeringsselskaber som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF

f) indskud, hvis indehaver aldrig er blevet identificeret som omhandlet i artikel 9, stk. 1, i direktiv 2005/60/EF, når de er blevet indisponible

- g) indskud fra forsikringselskaber som omhandlet i artikel 13, stk. 1-6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽¹⁾
- h) indskud fra institutter for kollektiv investering
- i) indskud fra pensionsfonde og pensionskasser
- j) indskud fra offentlige myndigheder
- k) gældsinstrumenter udstedt af et kreditinstitut og forpligtelser, der skyldes egne vekslers og solaveksler.

2. Uanset denne artikels stk. 1 kan medlemsstaterne sikre, at følgende indskud er omfattet op til det i artikel 6, stk. 1, fastlagte dækningsniveau:

- a) indskud der indehaves af personlige pensionsordninger og arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger hos små og mellemstore virksomheder
- b) indskud, der indehaves af lokale myndigheder med et årligt budget på op til 500 000 EUR

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at indskud, der i henhold til national ret alene kan frigives til at tilbagebetale et lån i privat fast ejendom, uanset om det er ydet af kreditinstituttet eller et andet institut, som indehaver indskuddet, er udelukket fra tilbagebetaling fra en indskudsgarantiordning.

4. Medlemsstaterne skal sikre, at kreditinstitutterne forsyner de berettigede indskud med et mærke, således at sådanne indskud kan identificeres omgående.

Artikel 6

Dækningsniveau

1. Medlemsstaterne sikrer, at dækningsniveauet for en given indskyders samlede indskud er 100 000 EUR, såfremt indskud bliver indisponible.

2. I tillæg til stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at følgende indskud er beskyttet ud over 100 000 EUR i mindst tre og højst 12 måneder efter, at beløbet er krediteret eller fra det øjeblik, hvor de pågældende indskud kan overføres lovligt:

- a) indskud, som følge af transaktioner vedrørende fast ejendom og relateret til private boliger
- b) indskud, som tjener sociale formål, der er fastsat i national ret, og som er knyttet til særlige begivenheder i livet, såsom en indskyders ægteskab, skilsmisse, pensionering, afskedigelse, nedskæringsbetinget afskedigelse, invaliditet eller dødsfald
- c) indskud, som tjener formål, der er fastsat i national ret, og som er baseret på udbetaling af forsikringsydelser eller erstatning for skader forvoldt ved kriminalitet eller for fejlagtig domfældelse.

3. Stk. 1 og 2 hindrer ikke medlemsstaterne i at bevare eller indføre ordninger, som beskytter aldersopsparingsprodukter og pensioner, forudsat at sådanne ordninger ikke udelukkende dækker indskud, men tilbyder samlet dækning for alle produkter og situationer, som er relevante i den forbindelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

4. Medlemsstaterne sikrer, at tilbagebetalinger foretages i følgende valutaer:

- a) valutaen i den medlemsstat, hvor indskudsgarantiordningen befinder sig
- b) valutaen i den medlemsstat, hvor kontoindehaveren har bopæl
- c) euro
- d) kontoens valuta
- e) valutaen i den medlemsstat, hvor kontoen befinder sig.

Indskyderne oplyses om tilbagebetalingens valuta.

Hvis konti blev ført i en anden valuta end den, som tilbagebetalingen foretages i, er den anvendte kurs kursen på den dato, hvor den relevante administrative myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b).

5. Medlemsstater, der omregner beløbene i stk. 1 i denne artikel til national valuta, skal ved omregningen i første omgang lægge den kurs til grund, som gælder den 3. juli 2015.

Medlemsstaterne kan afrunde de beløb, der fremkommer ved omregningen, forudsat at en sådan afrunding ikke overstiger 5 000 EUR.

Med forbehold af andet afsnit tilpasser medlemsstaterne de dækningsniveauer, der er omregnet til anden valuta, til det beløb, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, hvert femte år. Medlemsstaterne foretager efter høring af Kommissionen en tidligere tilpasning af dækningsniveauerne som følge af uforudsete hændelser, som f.eks. valutaudsving.

6. Kommissionen tager med regelmæssige mellemrum og mindst hvert femte år det i stk. 1 anførte beløb op til fornyet gennemgang. Kommissionen forelægger i givet fald et direktivforslag for Europa-Parlamentet og Rådet for at tilpasse det i stk. 1 anførte beløb på baggrund af bl.a. udviklingen i banksektoren og den økonomiske og monetære situation i Unionen. Den første gennemgang finder ikke sted før den 3. juli 2020, medmindre uforudsete hændelser nødvendiggør en gennemgang på et tidligere tidspunkt.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 med henblik på at tilpasse det i stk. 6 omhandlede beløb mindst hvert femte år til inflationen i Unionen på grundlag af ændringerne i det harmoniserede forbrugerprisindeks, der offentliggøres af Kommissionen, siden den foregående tilpasning.

Artikel 7

Fastsættelse af de beløb, der kan tilbagebetales

1. Den i artikel 6, stk. 1, fastsatte grænse finder anvendelse på de samlede indskud i et og samme kreditinstitut, uanset indskuddenes antal, valuta eller lokalisering inden for Unionen.
2. For fælleskonti indgår den andel, der tilkommer hver enkelt indskyder, i beregningen af den i artikel 6, stk. 1, fastsatte grænse.

Findes der ikke særlige bestemmelser herom, fordeles det på kontoen indestående beløb ligeligt mellem indskyderne.

Medlemsstaterne kan bestemme, at indskud på en konto, som to eller flere personer har adgang til som deltagere i et interessentskab, en sammenslutning eller en gruppering af tilsvarende art, som ikke har status som juridisk person, kan lægges sammen og behandles, som om de var foretaget af en enkelt indskyder, med henblik på beregningen af grænsen i artikel 6, stk. 1.

3. Er indskyderen ikke ubetinget berettiget til de beløb, der står på kontoen, er det den person, der er ubetinget berettiget hertil, som skal dækkes af garantiordningen, forudsat at den pågældende person er blevet identificeret eller kan identificeres inden den dato, hvor den relevante administrative myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8, litra b). Hvor flere personer er ubetinget berettiget til de indestående beløb, indgår deres respektive andel i henhold til de ordninger, der gælder for forvaltningen af beløbene, i beregningen af den i artikel 6, stk. 1, fastsatte grænse.

4. Referencedatoen for beregningen af det beløb, der kan tilbagebetales, er den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b). Indskyderens forpligtelser over for kreditinstituttet tages ikke i betragtning ved beregning af det beløb, der kan tilbagebetales.

5. Medlemsstaterne kan beslutte, at indskyderens forpligtelser over for kreditinstituttet indgår i beregningen af det beløb, der kan tilbagebetales, hvis de er forfaldne på eller inden den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b) i det omfang modregning er mulig i henhold til de lov- og aftalebestemmelser, der gælder for aftalen mellem kreditinstituttet og indskyderen.

Indskyderne underrettes forud for aftalens indgåelse af kreditinstituttet, hvis deres forpligtelser over for kreditinstituttet indgår i beregningen af det beløb, der kan tilbagebetales.

6. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne til enhver tid kan anmode kreditinstitutter om at underrette dem om enhver indskyders samlede berettigede indskud.

7. Påløbne renter af indskud, som endnu ikke er krediteret på den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b), godtgøres af indskudsgarantiordningen. Den i artikel 6, stk. 1, omhandlede grænse kan dog ikke overskrides.

8. Medlemsstaterne kan bestemme, at visse kategorier af indskud, som imødekommer et socialt hensyn defineret i national ret, og som er garanteret af tredjemand i overensstemmelse med reglerne om statsstøtte, ikke tages i betragtning ved sammenlægning af de indskud, som en og samme indskyder har i et og samme kreditinstitut, jf. stk. 1. I sådanne tilfælde begrænses tredjemands garanti til dækningsniveauet fastlagt i artikel 6, stk. 1.

9. Når kreditinstitutter i henhold til national ret kan drive virksomhed under forskellige varemærker, som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF⁽¹⁾, sikrer medlemsstaten, at indskyderne oplyses klart om, at kreditinstituttet driver virksomhed under forskellige varemærker, og at dækningsniveauet fastlagt i artikel 6, stk. 1, 2 og 3, i dette direktiv finder anvendelse på de samlede indskud, som indskyderen har i det pågældende kreditinstitut. Disse oplysninger skal medtages i de i artikel 16 og bilag I i dette direktiv omhandlede oplysninger til indskyder.

Artikel 8

Tilbagebetaling

1. Indskudsgarantiordningerne sikrer, at de beløb, der kan tilbagebetales, stilles til rådighed senest syv arbejdsdage efter den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25).

2. Medlemsstaterne kan dog for en overgangsperiode indtil den 31. december 2023 fastlægge følgende tilbagebetalingsperioder på op til:

- a) 20 arbejdsdage indtil den 31. december 2018
- b) 15 arbejdsdage fra den 1. januar 2019 indtil den 31. december 2020
- c) 10 arbejdsdage fra den 1. januar 2021 indtil den 31. december 2023.

3. Medlemsstaterne kan beslutte, at de i artikel 7, stk. 3, omhandlede indskud er omfattet af en længere tilbagebetalingsperiode, som ikke overstiger 3 måneder fra den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b).

4. Hvis indskudsgarantiordninger under overgangsperioden indtil den 31. december 2023 ikke kan stille det beløb, der kan tilbagebetales, til rådighed inden syv arbejdsdage, sikrer de, at indskyderne har adgang til et passende beløb af deres dækkede indskud til at dække leveomkostninger inden fem arbejdsdage efter anmodningen.

Indskudsgarantiordninger skal kun stille det i første afsnit omhandlede passende beløb til rådighed på grundlag af data, som indskudsgarantiordningen eller kreditinstituttet videregiver.

Det i første afsnit omhandlede passende beløb fratrækkes det beløb, der kan tilbagebetales, jf. artikel 7.

5. Tilbagebetaling som omhandlet i stk. 1 og 4, kan udsættes hvis:

- a) det er uklart, om den pågældende person er berettiget til at modtage tilbagebetaling, eller indskuddet er genstand for en retstvist
- b) indskuddet er omfattet af restriktive foranstaltninger fra nationale regeringers eller internationale organers side
- c) der uanset stk. 9 i denne artikel ikke har været foretaget nogen transaktioner i relation til indskuddet i de seneste 24 måneder (kontoen er inaktiv)
- d) det beløb, der skal tilbagebetales, skønnes at indgå i en midlertidigt høj balance som defineret i artikel 6, stk. 2, eller
- e) det beløb, der skal tilbagebetales, skal udbetales af indskudsgarantiordningen i værtslandet, jf. artikel 14, stk. 2.

6. Det beløb, der kan tilbagebetales, stilles til rådighed, uden at det er nødvendigt at anmode en indskudsgarantiordning herom. Til det formål sender kreditinstituttet de fornødne oplysninger om indskud og indskydere, så snart indskudsgarantiordningerne anmoder herom.

7. Eventuel korrespondance mellem indskudsgarantiordningen og indskyderen skal være affattet:

- a) på det af EU-institutionernes officielle sprog, som benyttes af det kreditinstitut, som det dækkede indskud er placeret i, til kommunikation med indskyderen, eller
- b) på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor det dækkede indskud befinder sig.

Hvis et kreditinstitut driver virksomhed direkte i en anden medlemsstat uden at have oprettet filialer, formidles oplysningerne på det sprog, som indskyderen valgte, da kontoen blev oprettet.

8. Uanset tidsfristen i denne artikels stk. 1 kan udbetalinger forbundet med en indskyder under indskudsgarantiordningen suspenderes, indtil der foreligger en domstolsafgørelse, hvis indskyderen eller den person, der er berettiget til eller har interesse i beløb, der står på en konto, er blevet sigtet for en lovovertrædelse som følge af eller i forbindelse med hvidvaskning af penge som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2005/60/EF.

9. Der foretages ingen tilbagebetaling, hvis der ikke har været foretaget nogen transaktioner i relation til indskuddet i de seneste 24 måneder, og hvis indskuddets værdi er lavere end de administrative omkostninger, som indskudsgarantiordningen ville påtage sig i forbindelse med en sådan tilbagebetaling.

Artikel 9

Krav mod indskudsgarantiordninger

1. Medlemsstaterne sørger for, at indskyderens ret til godtgørelse indebærer en klagemulighed mod indskudsgarantiordningen.

2. En indskudsgarantiordning, der foretager udbetalinger i henhold til en garantiordning på nationalt plan, med forbehold af de rettigheder, det måtte have i henhold til national ret, har ret til at indtræde i indskyderens rettigheder i likvidations- eller omstruktureringssager for et beløb, der svarer til deres udbetalinger til indskyderne. Hvis en indskudsgarantiordning foretager udbetalinger i forbindelse med afviklingsprocedurer, herunder anvendelsen af afviklingsværktøjer eller udøvelsen af afviklingsbeføjelser i overensstemmelse med artikel 11, kan indskudsgarantiordningen gøre et krav gældende mod det pågældende kreditinstitut for et beløb, der svarer til dets udbetalinger. Dette krav har samme prioritet som dækkede indskud i henhold til nationalret om almindelig insolvensbehandling som defineret i direktiv 2014/59/EU.

3. Medlemsstaterne kan begrænse den tidsperiode, inden for hvilken indskydere, hvis indskud ikke blev tilbagebetalt eller anerkendt af indskudsgarantiordningerne inden for de frister, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1 og 3, kan kræve tilbagebetaling af deres indskud.

Artikel 10

Finansiering af indskudsgarantiordninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne råder over passende systemer til fastsættelse af deres eventuelle forpligtelser. Indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler står i forhold til disse forpligtelser.

Indskudsgarantiordningerne tilvejebringer de disponible finansielle midler i form af bidrag fra deres medlemmer mindst én gang om året. Det forhindrer ikke supplerende finansiering fra andre kilder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler senest den 3. juli 2024 mindst svarer til et målniveau på 0,8 % af medlemmernes dækkede indskud.

Hvis finansieringskapaciteten ikke når op på målniveauet, genoptages bidragsindbetalingen, i det mindste indtil målniveauet er nået igen.

Hvis de disponible finansielle midler, efter at målniveauet er nået første gang, er blevet reduceret til mindre end to tredjedele af målniveauet, fastsættes det almindelige bidrag på et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden seks år.

Det almindelige bidrag skal tage behørigt hensyn til konjunkturudviklingen og til den virkning, som procykliske bidrag kan have, når der fastsættes årlige bidrag i forbindelse med denne artikel.

Medlemsstaterne kan forlænge den i første afsnit omhandlede periode med højst fire år, hvis indskudsgarantiordningen har foretaget kumulerede udbetalinger ud over 0,8 % af de dækkede indskud.

3. De disponible finansielle midler, der skal tages hensyn til for at nå målniveauet, kan omfatte betalingsforpligtelser. Den samlede del af betalingsforpligtelser må ikke overstige 30 % af de samlede disponible finansielle midler, der er tilvejebragt i overensstemmelse med denne artikel.

For at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv skal EBA udstede retningslinjer om betalingsforpligtelser.

4. Uanset stk. 1 i denne artikel kan en medlemsstat med henblik på at opfylde sine forpligtelser i henhold dertil tilvejebringe de disponible finansielle midler gennem de obligatoriske bidrag betalt af kreditinstitutter til eksisterende ordninger med obligatoriske bidrag indført af en medlemsstat på dennes område med henblik på at dække de omkostninger, der er forbundet med systemiske risici, sammenbrud og afvikling af institutter.

Indskudsgarantiordningerne er berettiget til et beløb svarende til beløbet af sådanne bidrag op til målniveauet fastlagt i stk. 2 i denne artikel, som medlemsstaten på anmodning straks stiller til rådighed for de pågældende indskudsgarantiordninger udelukkende med henblik på målene fastsat i artikel 11.

Indskudsgarantiordningerne er kun berettiget til dette beløb, hvis den kompetente myndighed finder, at de ikke er i stand til at tilvejebringe ekstraordinære bidrag fra deres medlemmer. Indskudsgarantiordningerne skal tilbagebetale dette beløb gennem bidrag fra deres medlemmer i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1 og 2.

5. Bidrag til afviklingsfinansieringsordninger i henhold til afsnit VII i direktiv 2014/59/EU, herunder de disponible finansielle midler, der skal tages hensyn til for at nå afviklingsfinansieringsordningernes målniveau, jf. artikel 102, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, tæller ikke med i målniveauet.

6. Som en undtagelse fra stk. 2 kan medlemsstaterne, såfremt det er begrundet og efter godkendelse fra Kommissionen, tillade et minimumsmålniveau, der er lavere end det målniveau, der er fastsat i stk. 2, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) reduktionen er baseret på den antagelse, at det er usandsynligt, at en betydelig del af de disponible finansielle midler vil blive brugt til foranstaltninger til at beskytte dækkede indskydere, ud over dem, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2 og 6, og
- b) den banksektor, som indskudsgarantiordningens tilsluttede kreditinstitutter driver virksomhed i, er stærkt koncentreret med en lang række aktiver, der indehaves af et lille antal kreditinstitutter eller bankkoncerner, det er underkastet tilsyn på konsolideret niveau, og som på grund af deres størrelse sandsynligvis vil blive underkastet afviklingsprocedurer i tilfælde af sammenbrud.

Det reducerede målniveau må ikke være lavere end 0,5 % af de dækkede indskud.

7. Indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler investeres med lav risiko og tilstrækkelig diversificering for øje.

8. Hvis en indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler ikke er tilstrækkelige til at sikre indskydere tilbagebetaling, når indskud bliver indisponible, betaler medlemmerne ekstraordinære bidrag svarende til højst 0,5 % af deres dækkede indskud pr. kalenderår. Indskudsgarantiordninger kan under ekstraordinære omstændigheder og med samtykke fra den kompetente myndighed kræve højere bidrag.

Den kompetente myndighed kan helt eller delvist udsætte et kreditinstituts betaling af ekstraordinære ex post-bidrag til afviklingsfinansieringsordningen, hvis bidragene vil kunne bringe kreditinstituttets likviditet eller solvens i fare.

En sådan udsættelse må ikke gives for en periode, der længere end seks måneder, men kan forlænges på anmodning af kreditinstituttet.

De i medfør af nærværende stykke udsatte bidrag betales, når de ikke længere er til fare for kreditinstituttets likviditet og solvens.

9. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne råder over tilstrækkelige alternative finansieringsforanstaltninger, således at de kan opnå kortfristet finansiering til at opfylde krav mod de pågældende indskudsgarantiordninger.

10. Medlemsstaterne underretter senest den 31. marts hvert år EBA om de samlede dækkede indskud i deres medlemsstat og om indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler pr. 31. december i det foregående år.

Artikel 11

Anvendelse af midlerne

1. De finansielle midler, der er omhandlet i artikel 10, anvendes hovedsagelig til at tilbagebetale indskydere i henhold til dette direktiv.

2. En indskudsgarantiordnings finansielle midler anvendes til at finansiere afvikling af kreditinstitutter i overensstemmelse med artikel 109 i direktiv 2014/59/EU. Afviklingsmyndigheden fastsætter efter høring af indskudsgarantiordningen det beløb, der påhviler indskudsgarantiordningen.

3. Medlemsstaterne kan give en indskudsgarantiordning tilladelse til at anvende de disponible finansielle midler til alternative foranstaltninger med henblik på at forebygge et kreditinstituts sammenbrud, forudsat af følgende betingelser er opfyldt:

- a) afviklingsmyndigheden har ikke truffet nogen afviklingsforanstaltninger i henhold til artikel 32 i direktiv 2014/59/EU
- b) indskudsgarantiordningen har fastlagt hensigtsmæssige systemer og procedurer for udvælgelse og gennemførelse af alternative foranstaltninger og overvågning af de tilknyttede risici
- c) omkostningerne i forbindelse med foranstaltningerne overstiger ikke omkostningerne forbundet med at opfylde indskudsgarantiordningens lov- eller aftalemæssige mandat
- d) indskudsgarantiordningens brug af alternative foranstaltninger er kædet sammen med krav til det kreditinstitut, som støttes, der som minimum omfatter strengere risikoovervågning og mere vidtgående kontrolrettigheder for indskudsgarantiordningen
- e) indskudsgarantiordningens brug af alternative foranstaltninger er kædet sammen med, at kreditinstitutets forpligtelser støttes med henblik på at sikre adgang til dækkede indskud
- f) den kompetente myndigheds vurdering har bekræftet, at de tilsluttede kreditinstitutter er i stand til at betale de ekstraordinære bidrag, der er omhandlet i stk. 5 i denne artikel.

Indskudsgarantiordningen hører afviklingsmyndigheden og den kompetente myndighed om de foranstaltninger og betingelser, der pålægges kreditinstitutet.

4. Der må ikke anvendes alternative foranstaltninger som omhandlet i stk. 3 i denne artikel, når den kompetente myndighed efter høring af afviklingsmyndigheden finder, at betingelserne for afviklingsforanstaltninger i henhold til artikel 27, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU er opfyldt.

5. Hvis de disponible finansielle midler anvendes i overensstemmelse med stk. 3 i denne artikel, indbetaler de tilsluttede kreditinstitutter straks de midler til indskudsgarantiordningen, der er blevet anvendt til alternative foranstaltninger, om nødvendigt i form af ekstraordinære bidrag, hvis:

- a) der opstår et behov for at tilbagebetale indskyderne, og indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler beløber sig til mindre end to tredjedele af målniveauet

b) de disponible finansielle midler falder til under 25 % af målniveauet.

6. Medlemsstaterne kan beslutte, at de disponible finansielle midler også kan anvendes til at finansiere foranstaltninger med henblik på at bevare indskydernes adgang til dækkede indskud, herunder overførsel af aktiver og passiver og overførsel af indskudsbeholdning i forbindelse med national insolvensbehandling, forudsat at de omkostninger, som afholdes af indskudsgarantiordningen, ikke overstiger nettoværdien af retten til godtgørelse for de dækkede indskydere i det pågældende kreditinstitut.

Artikel 12

Låntagning mellem indskudsgarantiordninger

1. Medlemsstaterne kan tillade, at indskudsgarantiordninger yder lån til andre indskudsgarantiordninger i Unionen på et frivilligt grundlag, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) den låntagende indskudsgarantiordning kan ikke opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 9, stk. 1, på grund af manglende disponible finansielle midler, jf. artikel 10
- b) den låntagende indskudsgarantiordning har gjort brug af ekstraordinære bidrag som omhandlet i artikel 10, stk. 8
- c) den låntagende indskudsgarantiordning forpligter sig retligt til at sikre, at de lånte midler anvendes til at imødekomme krav i henhold til artikel 9, stk. 1
- d) den låntagende indskudsgarantiordning er ikke på nuværende tidspunkt underlagt en forpligtelse til at tilbagebetale et lån til andre indskudsgarantiordninger i henhold til denne artikel
- e) den låntagende indskudsgarantiordning angiver, hvilket beløb der anmodes om
- f) det samlede lånte beløb udgør højst 0,5 % af den låntagende indskudsgarantiordnings dækkede indskud
- g) den låntagende indskudsgarantiordning underretter omgående EBA og angiver årsagerne til, at betingelserne i dette stykke er opfyldt, og det beløb, der anmodes om.

2. Lånet skal opfylde følgende betingelser:

- a) den låntagende indskudsgarantiordning skal tilbagebetale lånet inden for fem år. Den kan tilbagebetale lånet i årlige rater. Renterne skal først forfalde til betaling på tilbagebetalingstidspunktet
- b) den fastsatte rente skal som minimum svare til Den Europæiske Centralbanks rente på den marginale udlånsfacilitet i kreditperioden
- c) den långivende indskudsgarantiordning skal meddele EBA den oprindelige rentesats og lånets løbetid.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de bidrag, der opkræves af den låntagende indskudsgarantiordning, er tilstrækkelige til at tilbagebetale det lånte beløb og til at genetablere målniveauet hurtigst muligt.

Artikel 13

Beregning af bidrag til indskudsgarantiordninger

1. De i artikel 10 omhandlede bidrag til indskudsgarantiordninger bygger på størrelsen af dækkede indskud og omfanget af den risiko, som det pågældende medlem er udsat for.

Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om lavere bidrag for lavrisikosektorer, der er reguleret af national ret.

Medlemsstaterne kan beslutte, at medlemmer af en institutsikringsordning betaler lavere bidrag til indskudsgarantiordningen.

Medlemsstaterne kan tillade centralorganet og alle kreditinstitutter, som er varigt tilsluttet det i artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede centralorgan, som helhed at blive omfattet af den risikovægt, der er fastlagt for centralorganet og de tilsluttede institutter på et konsolideret niveau.

Medlemsstaterne kan beslutte, at kreditinstitutter betaler et mindstebidrag uanset størrelsen af deres dækkede indskud.

2. Indskudsgarantiordninger kan bruge deres egne risikobaserede metoder til at fastsætte og beregne de risikobaserede bidrag fra deres medlemmer. Beregningen af bidragene skal stå i forhold til medlemmernes risiko og skal tage behørigt hensyn til de forskellige forretningsmodellers risikoprofiler. Disse metoder kan også tage hensyn til balancens aktiver og risikoindikatorer som kapitalgrundlag, aktivernes kvalitet og likviditeten.

Hver metode skal godkendes af den kompetente myndighed i samarbejde med den udpegede myndighed. EBA oplyses om de godkendte metoder.

3. For at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv udsteder EBA senest den 3. juli 2015 retningslinjer, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at præcisere metoderne til beregning af bidragene til indskudsgarantiordningerne i overensstemmelse med stk. 1 og 2 i denne artikel.

Den skal navnlig omfatte en beregningsformel, specifikke indikatorer, risikoklasser for medlemmer, tærskler for risikovægte for specifikke risikoklasser og andre nødvendige elementer.

Senest den 3. juli 2017 og mindst hvert femte år derefter gennemfører EBA en revision af de retningslinjer om risikobaserede eller alternative metoder baseret på egen risiko, der anvendes af indskudsgarantiordningerne.

Artikel 14

Samarbejde inden for Unionen

1. Indskudsgarantiordninger skal omfatte indskydere i filialer i deres medlemsstater, der er oprettet af kreditinstitutter i andre medlemsstater.

2. Indskydere i filialer, som kreditinstitutter har oprettet i en anden medlemsstat, betales tilbage af en indskudsgarantiordning i værtslandet på vegne af indskudsgarantiordningen i hjemlandet. Værtslandets indskudsgarantiordning foretager tilbagebetalinger i overensstemmelse med instrukserne fra hjemlandets indskudsgarantiordning. Der påhviler ikke værtslandets indskudsgarantiordning noget ansvar for handlinger i overensstemmelse med instrukserne fra hjemlandets indskudsgarantiordning. Hjemlandets ordning stiller de nødvendige midler til rådighed forud for udbetalingen og kompenserer værtslandets indskudsgarantiordning for alle pådragne omkostninger.

Værtslandets indskudsgarantiordning underretter også de berørte indskydere på vegne af hjemlandets ordning og er berettiget til at modtage korrespondance fra de pågældende indskydere på vegne af hjemlandets indskudsgarantiordning.

3. Hvis et kreditinstitut ophører med at være medlem af en indskudsgarantiordning og tilslutter sig en anden indskudsgarantiordning, overføres de bidrag, der er betalt inden for tolv måneder forud for medlemsskabets ophør, med undtagelse af ekstraordinære bidrag i henhold til artikel 10, stk. 8, til den anden indskudsgarantiordning. Dette gælder ikke, hvis kreditinstituttet er udelukket fra en indskudsgarantiordning i henhold til artikel 4, stk. 5.

Hvis nogle af et kreditinstituts aktiviteter overføres til en anden medlemsstat og således underkastes en anden indskuds-garantiordning, skal de bidrag, der er betalt af det pågældende kreditinstitut inden for tolv måneder forud for overførslen, med undtagelse af ekstraordinære bidrag i henhold til artikel 10, stk. 8, overføres til den anden indskuds-garantiordning i forhold til værdien af de overførte dækkede indskud.

4. Medlemsstaterne sikrer, at indskuds-garantiordninger i hjemlandet udveksler oplysningerne i artikel 4, stk. 7, eller artikel 4, stk. 8 og 10, med ordningerne i værtslandet. Begrænsningerne i nævnte artikel finder anvendelse.

Hvis et kreditinstitut i overensstemmelse med dette direktiv ønsker at skifte fra en indskuds-garantiordning til en anden, skal det meddele dette med mindst seks måneders varsel. I denne periode har kreditinstituttet i overensstemmelse med artikel 10 stadig pligt til at bidrage til sin oprindelige indskuds-garantiordning for så vidt angår såvel forudgående (ex ante) som efterfølgende (ex post) finansiering.

5. For at lette et effektivt samarbejde mellem indskuds-garantiordninger med hensyn til denne artikel og til artikel 12 indgår indskuds-garantiordningerne eller, hvor det er hensigtsmæssigt, de udpegede myndigheder skriftlige samarbejds-aftaler. Sådanne aftaler tager hensyn til kravene fastsat i artikel 4, stk. 9.

Den udpegede myndighed underretter EBA om sådanne aftalers eksistens og indhold, og EBA kan afgive udtalelser i overensstemmelse med artikel 34 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Hvis de udpegede myndigheder eller indskuds-garantiordninger ikke kan indgå en aftale, eller hvis der er tvist om fortolkningen af en aftale, kan en af parterne forelægge sagen for EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, og EBA skal handle i overens-stemmelse med denne artikel.

En mangel på sådanne aftaler har ikke indvirkning på krav fra indskydere i henhold til artikel 9, stk. 1, eller fra kreditinstitutter i henhold til nærværende artikels stk. 3.

6. Medlemsstaterne sikrer, at der forefindes hensigtsmæssige procedurer, som kan sætte indskuds-garantiordninger i stand til at udveksle oplysninger og kommunikere effektivt med andre indskuds-garantiordninger, deres tilsluttede kredit-institutter og de relevante kompetente og udpegede myndigheder inden for deres egen jurisdiktion samt i relevant omfang med andre organer på tværs af landegrænser.

7. EBA og de kompetente og udpegede myndigheder samarbejder med hinanden og udøver deres beføjelser i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og med forordning (EU) nr. 1093/2010.

Medlemsstaterne orienterer Kommissionen og EBA om deres udpegede myndigheds identitet senest den 3. juli 2015.

8. EBA samarbejder med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010⁽¹⁾ om at foretage systemisk risikoanalyse vedrørende indskuds-garantiordninger.

Artikel 15

Filialer af kreditinstitutter etableret i tredjelande

1. Medlemsstaterne kontrollerer, at filialer etableret på deres område af et kreditinstitut, som har sit hjemsted uden for Unionen, har en beskyttelse, der svarer til den, der er foreskrevet i dette direktiv.

Hvis beskyttelsen ikke er den samme, kan medlemsstaterne med forbehold af artikel 47, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU fastsætte, at filialer etableret af et kreditinstitut, der har sit hjemsted uden for Unionen, skal tilslutte sig indskuds-garantiordninger på deres områder.

Når medlemsstaterne udfører den i dette stykkes første afsnit fastsatte kontrol, skal de som minimum kontrollere, at indskyderne har det samme dækningsniveau og omfang af beskyttelse som fastsat i dette direktiv.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).

2. Alle filialer etableret af et kreditinstitut, som har sit hjemsted uden for Unionen, og som ikke er medlem af en indskudsgarantiordning, der gælder i en medlemsstat, skal give alle relevante oplysninger vedrørende de garantiordninger, der gælder for indskud fra nuværende og potentielle indskydere i denne filial.

3. De i stk. 2 nævnte oplysninger skal foreligge på det sprog, som indskyderen og kreditinstituttet blev enige om, da kontoen blev oprettet, eller på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor filialen er etableret, på den måde, som den nationale lovgivning foreskriver, og skal være klart og forståeligt.

Artikel 16

Oplysninger til indskyder

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter stiller oplysninger, der er nødvendige for identificeringen af den indskudsgarantiordning, som instituttet og dets filialer er medlemmer af i Unionen, til rådighed for nuværende og potentielle indskydere. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter orienterer nuværende og potentielle indskydere om de relevante udelukkelse fra indskudsgarantiordningens beskyttelse.

2. Inden indskydere indgår en aftale om indlån, skal de have de oplysninger stillet til rådighed, der er nævnt i stk. 1. De skal tilkendegive, at de har modtaget disse oplysninger. Standardteksten i bilag I anvendes til dette formål.

3. Indskyderne skal på deres kontoudtog modtage en bekræftelse af, at indskuddene er berettigede indskud, herunder en henvisning til oplysningsskemaet i bilag I. Webstedet for den relevante indskudsgarantiordning angives i oplysningsskemaet. Indskyderen skal have forelagt oplysningsskemaet i bilag I mindst en gang årligt.

Indskudsgarantiordningens websted skal indeholde de nødvendige oplysninger for indskydere, navnlig oplysninger om bestemmelserne vedrørende proceduren og vilkårene for indskudsgarantier som fastsat i dette direktiv.

4. De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal affattes på den måde, som den nationale lovgivning foreskriver på det sprog, som indskyderen og kreditinstituttet blev enige om, da kontoen blev oprettet, eller på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor filialen er etableret.

5. Medlemsstaterne begrænser anvendelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, i reklameøjemed til en konkret henvisning til den indskudsgarantiordning, der garanterer det produkt, som reklamen henviser til, og til alle supplerende oplysninger, som den nationale lovgivning foreskriver.

Sådanne oplysninger kan udvides til en faktuel beskrivelse af indskudsgarantiordningens funktion, men må ikke indeholde en henvisning til ubegrænset dækning af indskud.

6. I tilfælde af en fusion, datterselskabers omdannelse til filialer eller lignende operationer, underrettes indskyderne mindst en måned inden operationen får retsvirkning, medmindre den kompetente myndighed tillader en kortere frist af hensyn til forretningshemmeligheder eller den finansielle stabilitet.

Efter meddelelsen om fusionen eller omdannelsen eller lignende operation indrømmes indskyderne en frist på tre måneder til at hæve deres indskud, herunder alle erhvervede renter og fordele, for så vidt som de overstiger dækningsniveauet i artikel 6 på tidspunktet for operationen, eller overføre dem til et andet kreditinstitut uden straf.

7. Medlemsstaterne sikrer, at et kreditinstitut, hvis det udtræder af eller ekskluderes fra en indskudsgarantiordning, oplyser sine indskydere herom inden for en måned efter en sådan udtrædelse eller eksklusion.

8. Hvis en indskyder bruger netbank, kan de oplysninger, som kræves i henhold til dette direktiv, meddeles elektronisk. Hvis indskyderen anmoder om det, skal det meddeles i papirform.

*Artikel 17***Fortegnelse over godkendte kreditinstitutter**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, når de underretter EBA om tilladelser i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU, angiver, af hvilken indskudsgarantiordning hver enkelt kreditinstitut er medlem.
2. I forbindelse med offentliggørelse og ajourføring af fortegnelsen over godkendte kreditinstitutter i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU, angiver EBA, af hvilken indskudsgarantiordning hver enkelt kreditinstitut er medlem.

*Artikel 18***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 7, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode.
3. Den i artikel 6, stk. 7, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 7, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 19***Overgangsbestemmelser**

1. Såfremt visse indskud eller kategorier af indskud eller andre instrumenter ophører med at være helt eller delvist dækket af indskudsgarantiordninger efter gennemførelsen af dette direktiv eller direktiv 2009/14/EF i national ret, kan medlemsstaterne tillade indskud og andre instrumenter, som har en oprindelig udløbsdato, at være dækket indtil deres oprindelige udløbsdato, hvis de blev indbetalt eller udstedt før den 2. juli 2014.
2. Medlemsstaterne sikrer, at indskyderne underrettes om indskuddene eller kategorierne af indskud eller andre instrumenter, der ikke længere vil være dækket af en indskudsgarantiordning fra den 3. juli 2015.
3. Indtil målniveauet er nået første gang, kan medlemsstaterne anvende tærsklerne i artikel 11, stk. 5, med hensyn til disponible finansielle midler.
4. Uanset artikel 6, stk. 1, kan medlemsstater, der den 1. januar 2008 havde et dækningsniveau på mellem 100 000 EUR og 300 000 EUR, genanvende det højere dækningsniveau indtil den 31. december 2018. I dette tilfælde skal målniveauet og bidrag fra kreditinstitutterne tilpasses i overensstemmelse hermed.
5. Senest den 3. juli 2019 forelægger Kommissionen en rapport og, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori der opstilles retningslinjer for, hvordan indskudsgarantiordninger, der opererer inden for Unionen, kan samarbejde ved hjælp af en europæisk ordning med henblik på at forebygge risici, der opstår i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter, samt beskytte indskuddene mod sådanne risici.

6. Senest den 3. juli 2019 forelægger Kommissionen med bistand fra EBA en statusrapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv. Denne rapport bør navnlig omfatte:

- a) målniveauet på grundlag af de dækkede indskud med en vurdering af relevansen af den fastlagte procentsats under hensyntagen til tidligere sammenbrud af kreditinstitutter i Unionen
- b) indvirkningen af de alternative foranstaltninger, der er anvendt i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, på beskyttelsen af indskyderne og deres overensstemmelse med en velordnet afvikling af likvidationssager i banksektoren
- c) indvirkningen på mangfoldigheden af bankmodeller
- d) tilstrækkeligheden af det nuværende dækningsniveau for indskydere, og
- e) hvorvidt de punkter, der er anført i dette afsnit, er opfyldt på en sådan måde, at indskydernes beskyttelse bevares.

Senest den 3. juli 2019 underretter EBA Kommissionen om beregningsmodeller og deres betydning for medlemmernes forretningsrisiko. I forbindelse med underretningen skal EBA tage behørigt hensyn til de forskellige forretningsmodellers risikoprofiler.

Artikel 20

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1-4, artikel 5, stk. 1, litra d)-k), og stk. 2, 3 og 4 artikel 6, stk. 2-7, artikel 7, stk. 4-9, artikel 8, stk. 1, 2, 3, 5, 6, 7 og 9, artikel 9, stk. 2 og 3, artikel 10-16, 18 og 19 og bilag I senest den 3. juli 2015. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 8, stk. 4, senest den 31. maj 2016.

Hvis de relevante myndigheder efter grundig undersøgelse fastslår, at en indskudsgarantiordning endnu ikke er i stand til at opfylde bestemmelserne i artikel 13 senest den 3. juli 2015, træder de relevante love og administrative bestemmelser i kraft senest den 31. maj 2016.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen og for affattelsen af nævnte oplysning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 21

Ophævelse

Direktiv 94/19/EF som ændret ved de direktiver, der er anført i bilag II, ophæves med virkning fra den 4. juli 2019, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II angivne frister for gennemførelse i national ret og datoer for anvendelse af direktiverne.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til dette direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 22

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5, stk. 1, litra a), b) og c), artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 1, 2 og 3, artikel 8, stk. 8, artikel 9, stk. 1, og artikel 17 finder anvendelse fra den 4. juli 2015.

Artikel 23

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

BILAG I

OPLYSNINGSSKEMA TIL INDSKYDERE

Grundlæggende oplysninger om beskyttelse af indskud

Indskud i [indsæt navn på kreditinstitut] er beskyttet af:	[indsæt navn på den relevante indskudsgarantiordning] ⁽¹⁾
Grænse for beskyttelsen:	100 000 EUR pr. indskyder pr. kreditinstitut ⁽²⁾ [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er EUR] [hvis relevant:] Følgende varemærker er en del af dit kreditinstitut [indsæt alle varemærker, der driver virksomhed under den samme tilladelse]
Hvis du har flere indskud i det samme kreditinstitut:	Alle dine indskud i det samme kreditinstitut er »samlet«, og summen er omfattet af grænsen på 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro] ⁽²⁾
Hvis du har en fælleskonto med en eller flere andre personer:	Grænsen på 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro] gælder separat for hver indskyder ⁽³⁾
Tilbagebetalingsperiode hvis kreditinstituttet ikke kan indfri sine forpligtelser:	7 arbejdsdage ⁽⁴⁾ [indsæt eventuelt anden frist]
Tilbagebetalingsvaluta:	Euro [indsæt eventuelt anden valuta]
Kontakt:	[indsæt kontaktoplysninger for den relevante indskudsgarantiordning (adresse, tlf. nr., e-mail mv.)]
Yderligere oplysninger:	[indsæt den relevante indskudsgarantiordnings websted]
Indskyderens kvittering for modtagelsen:	

Yderligere oplysninger (alle eller nogle af nedenstående)

⁽¹⁾ Den ordning, der er ansvarlig for beskyttelsen af dit indskud

[Kun hvis relevant:] Dit indskud er dækket af en aftalemæssig ordning, der er officielt anerkendt som en indskudsgarantiordning. Hvis dit kreditinstitut skulle blive insolvent, vil dine indskud blive tilbagebetalt op til 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro].

[Kun hvis relevant:] Dit kreditinstitut er en del af en dækket af en institutsikringsordning, der er officielt anerkendt som en indskudsgarantiordning. Det betyder, at alle institutter, som er medlem af denne ordning, yder hinanden gensidig bistand for at undgå insolvens. Hvis insolvens skulle opstå, vil dine indskud blive tilbagebetalt op til 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro].

[Kun hvis relevant:] Dit indskud er dækket af en lovbestemt indskudsgarantiordning og en aftalemæssig indskudsgarantiordning. Hvis dit kreditinstitut skulle blive insolvent, vil dine indskud i alle tilfælde blive tilbagebetalt op til 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro].

[Kun hvis relevant:] Dit indskud er dækket af en lovbestemt indskudsgarantiordning. Derudover er dit kreditinstitut en del af en institutsikringsordning, hvor alle medlemmer yder hinanden gensidig bistand for at undgå insolvens. Hvis insolvens skulle opstå, vil dine indskud blive tilbagebetalt op til 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro] af indskudsgarantiordningen.

⁽²⁾ Almindelig grænse for beskyttelse

Hvis et indskud er indisponibelt, fordi et kreditinstitut er ude af stand til at opfylde sine finansielle forpligtelser, tilbagebetales indskydere af en indskudsgarantiordning. Tilbagebetalingen dækker højst 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro] pr. kreditinstitut. Det betyder, at alle indskud i det samme kreditinstitut lægges sammen for at fastsætte dækningsniveauet. Hvis en indskyder f.eks. har en opsparingskonto med 90 000 EUR og en anfordringskonto med 20 000 EUR, får vedkommende kun tilbagebetalt 100 000 EUR.

[Kun hvis relevant:] Denne metode anvendes også, hvis et kreditinstitut driver virksomhed under forskellige varemærker. [Indsæt navnet på det kontoførende kreditinstitut] driver også virksomhed under [indsæt alle de andre varemærker for det samme kreditinstitut]. Det betyder, at alle indskud med et eller flere af disse varemærker tilsammen dækkes med højst 100 000 EUR.

(3) Grænse for beskyttelse af fælleskonti

I tilfælde af fælleskonti finder grænsen på 100 000 EUR anvendelse på hver indskyder.

[Kun hvis relevant:] Indskud på en konto, som to eller flere personer har adgang til som deltagere i et interessentskab, en sammenlutning eller en gruppering af tilsvarende art, som ikke har status som juridisk person, lægges dog sammen og behandles, som om de var foretaget af en enkelt indskyder, med henblik på beregningen af grænsen på 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro].

I nogle tilfælde [indsæt tilfælde, som er defineret i national ret] er indskud over 100 000 EUR beskyttet [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro]. Flere oplysninger kan findes på [indsæt webstedet for den relevante indskudsgarantiordning].

(4) Tilbagebetaling

Den ansvarlige indskudsgarantiordning er [indsæt navn og adresse, telefonnummer, e-mail og websted]. Indskuddene (højest 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro]) tilbagebetales via ordningen senest inden for [indsæt tilbagebetalingsperiode som påkrævet i national ret] og efter den [31. december 2023] inden for [7 arbejdsdage].

[Tilføj oplysninger om nødudbetaling/midlertidig udbetaling, hvis beløb til tilbagebetaling ikke er disponible inden for 7 arbejdsdage.]

Hvis tilbagebetalingen ikke har fundet sted inden for disse frister, bør du rette henvendelse til indskudsgarantiordningen, idet den periode, inden for hvilken der kan fremsættes krav om tilbagebetaling, kan udløbe efter en vis frist. Yderligere oplysninger kan findes på [indsæt webstedet for den ansvarlige indskudsgarantiordning].

Andre vigtige oplysninger

Normalt er alle detailindskydere og virksomheder dækket af indskudsgarantiordninger. Undtagelser i forbindelse med visse indskud anføres på webstedet for den ansvarlige indskudsgarantiordning. Dit kreditinstitut oplyser også efter anmodning indskyderen om, hvorvidt visse produkter er dækket eller ej. Hvis indskuddene er dækket, bekræfter kreditinstituttet det også på kontoudtoget.

BILAG II

DEL A

Ophævede direktiver med successive ændringer (jf. artikel 21)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF

DEL B

Gennemførelsesfrister (jf. artikel 21)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
94/19/EF	1.7.1995
2009/14/EF	30.6.2009
2009/14/EF (artikel 1, nr. 3), i), andet afsnit, artikel 7, stk. 1a og 3, og artikel 10, stk. 1, i direktiv 94/19/EF som ændret ved direktiv 2009/14/EF)	31.12.2010

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 94/19/EF	Direktiv 2009/14/EF	Dette direktiv
—	—	Artikel 1
		Artikel 2, stk. 1, nr. 1)
Artikel 1, nr. 1)		Artikel 2, stk. 1, nr. 3)
		Artikel 2, stk. 1, nr. 4)
Artikel 1, nr. 2)		Artikel 2, stk. 1, nr. 7)
Artikel 1, nr. 3)	Artikel 1, nr. 1)	Artikel 2, stk. 1, nr. 8)
Artikel 1, nr. 4)		Artikel 2, stk. 1, nr. 9)
Artikel 1, nr. 5)		Artikel 2, stk. 1, nr. 10)
		Artikel 2, stk. 1, nr. 11)-18)
		Artikel 2, stk. 2
Artikel 1, nr. 1)		Artikel 2, stk. 3
		Artikel 3
Artikel 3, stk. 1		Artikel 4, stk. 1
		Artikel 4, stk. 2
Artikel 3, stk. 2		Artikel 4, stk. 3
Artikel 3, stk. 3		Artikel 4, stk. 4
Artikel 5		Artikel 4, stk. 5 og 6
		Artikel 4, stk. 9
		Artikel 4, stk. 10 og 11
Artikel 2		Artikel 5, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 1		Artikel 5, stk. 1, litra d)
		Artikel 5, stk. 1, litra e)
Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 10		Artikel 5, stk. 1, litra f)
Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 2		Artikel 5, stk. 1, litra g)
Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 5		Artikel 5, stk. 1, litra h)
Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 6		Artikel 5, stk. 1, litra i)
Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 3 og 4		Artikel 5, stk. 1, litra j)
Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 12		Artikel 5, stk. 1, litra k)

Direktiv 94/19/EF	Direktiv 2009/14/EF	Dette direktiv
Artikel 7, stk. 1	Artikel 1, nr. 3), litra a)	Artikel 6, stk. 1 Artikel 6, stk. 2 og 3 Artikel 6, stk. 4
Artikel 7, stk. 5	Artikel 1, nr. 3), litra a)	Artikel 6, stk. 5 Artikel 6, stk. 6
Artikel 8	Artikel 1, nr. 3), litra d)	Artikel 6, stk. 7 Artikel 7, stk. 1, 2 og 3 Artikel 7, stk. 4-9
Artikel 10, stk. 1	Artikel 1, nr. 6), litra a)	Artikel 8, stk. 1 Artikel 8, stk. 2-6
Artikel 10, stk. 4		Artikel 8, stk. 7
Artikel 10, stk. 5		Artikel 8, stk. 8 Artikel 8, stk. 9
Artikel 7, stk. 6		Artikel 9, stk. 1
Artikel 11		Artikel 9, stk. 2 Artikel 9, stk. 3 Artikel 10-13
Artikel 4, stk. 1		Artikel 14, stk. 1 Artikel 14, stk. 2-8
Artikel 6		Artikel 15
Artikel 9, stk. 1	Artikel 1, nr. 5)	Artikel 16, stk. 1, 2 og 3
Artikel 9, stk. 2		Artikel 16, stk. 4 Artikel 16, stk. 5
Artikel 13	Artikel 1, nr. 4)	Artikel 17 Artikel 18